

Si els drets són drets
Si els drets són drets.
Les drets individuals són
Inexigibles, exigibles
o negociables. o
Liberats la Llibertat té
potest de garantir, se
està atent contra ell. o
La Llibertat propria també
s'ha començat la Llibertat
d'ells. Es lluita, doncs, el
individu fet tot lo que no
perjudica a un altre. o
La resignació que preveu
la religió no es més que
la fórmula del capginy ob
que's pretén perpetuar la
injustícia social en lo més. o
Les religions són eines
d'aberracions que venen de la
culta d'admetre captiuos en
la terra, aneguar els paper
escons interessos al sol.

La salut del poble
és la suprema llei

PERIÓDICH POLÍTICHE VERNELL

La Tramontana es lo periódich que 's publica en idioma catalán
més avansat en ideas políticas, religiosas y d' economía social.

LA TRAMONTANA
defensa "lo principi libres
reis més avançats", sempre
avantagat de cap menys.
La Tramontana es sempre
religiosa de tota lliuretat
religiosa, perquè tots són
igualment defensos i sempre
per a la dignitat i la
inteligència humana.
La Tramontana en política
defensa sempre el més avançat
contra l'ideologia anticatalana,
i sempre la necessitat d'una gran reforma social
que transformi l'actual situa-
ció del poble, sempre
rapedant al capitalisme.
La Tramontana no està
allida a cap partit, sempre
los interessos generals de la
Llibertat són compromès
al preoccupation de tots.

Lo Traball es la
principia necessita

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Barcelona, 1 peseta trimestral.—Extranjer, 2
Les suscripcions se paguen per adelantat

ADMINISTRACIÓ : carrer de Passeig, 1, 1.º : BARCELONA

Pels pagès s'admeten llibrancies del Giro Mític, bitllets de fidel sobre
y sellos de 15 céntimos. No s'admeten llibrancies especials de periódicos

PREUS DE VENTA

Número sol, 5 cénts.—30 exemplars, 1 pes.
Sort d'hem puntualment cada divendres

UN DILUVI CLERICAL

Creyent matar al pagés
que bufa en La Tramontana,
veientlo sota tal pes
ja hi ballan una sardana.

ADVERTENCIA

La nova tongada de furioses persecusions que 'ns desencadenen contra LA TRAMONTANA nos posa en lo cas, no ja de suplicar, sino de demanar casí ab exigència que tots nostres deutors, sobre tot los atrassats de temps, se posin al corrent de sos pagos, so pens d'exposarlos a tenir de suspendre la publicació del periòdic per culpa d'ella.

Quan nosaltres aguantem ab la fermesa que ens caracterisa la bandera de la lluita de la llibertat contra la reacció i ocupa'm lo lloc de més perill en aquest desigual combat del qui té tot lo poder y totas las influències a son favor contra 'ls quins no tenim més armes que nostres arrelades conviccions, no es gran cosa que damanem als corregionalists deutors, no ja que facem un sacrifici, sinó que tan sols cumplim 'ns obligació de pagar sos deutes ab nosaltres; deutes que, per altra part, ells ja tenen cobrados ab la genètica que 's correspon.

T'advertis als que no ho fasseu axis en mitj de la angoniosa situació que atrayem, que sos noms serán exposats a la *Gàbia* del periòdic per escarmient de presents, passats y futurs més pagadors.

MÉS DENUNCIAS

***

Per si no lossin prou les tretze ab que foren obsequiats pel dia de Sant Pere, lo diumenge darrer rebarem altra vegada la visita del jutjat de guardia, que 'ns feu saber que 'l número de la setmana passada havia solet tres noves carícias fiscales per dos suellos de *Mal temps* y una cantarella.

Aquestes tres denuncias, com les tretze primeres, son totes motivades per la publicació de treballs de caràcter lliurepensador o anticlerical, ja consuetant la conducta de certes iles de què vestixen notans, ja analisant 'ls fets la critica d' 'sotnes' nomes catòlics.

De més, que 'ns torném a trobar com ja 'ns havém trobat altres vegades: mentres que en lo terren politich y en les qüestions socials hi ha alguna mica de llibertat per dir lo que 's penssa, en assumptos religiosos no 's vol permetre ni senyalar al clero ni 's cap acte del catolicisme, y per la més petita demostració de fer us del dret del escriptor en aquest sentit, ja té al moment la corresponent denuncia entre cap y coll per suposat escarni als dogmas catòlics.

Y con encara que en les causes criminals que per les talles denuncias s' incosen no 's hi hagi de témer casí mal que puguen acabar ab una condemna, com ab la incònia dels processos, presons preventivas y fiances ja 'n hi ha més que prou per rebentar a qui no s'apaga nadar y guardar la roba en aquest revolt mar de persecusions premeditadas, d' això 's desprén, sempre que 'ns cau demunt una tongada de denuncias tant al engròs com la present, que de lo que 's tracta es de veure si tenim prou bones espaiolas per resistir la tempesta, pug molts són los periòdics que a les tres o quatre causes criminals que tenen demunt se veuen obligats a desapareixen.

Mes nosaltres en aquestes lluyitas ja tenim probada nostra poll dura y acreditada nostra constància, pug igual sabem escriure LA TRAMONTANA desde la presó com desde casa nostra é igualment digna la sostinença y la sostindré com ab persecusions com sense elles, mentre no ens tali'l apoy de lo poble liberal avançat, dinch ab qui volem tructes y de qui solicitem son favor.

Ja ho tenen entès los clericals incitadors de nostres persecusions.

Y poden continuar.

CAPITALISTAS EN HUELGA

***

Varias vegades havém sostingut que 'ns clas-

sos anomenades conservadoras eran las més revolucionàries, per quant eran las primeras en sublevarse sempre que a 's interessos se tocava, los per qui volgues.

Y aquesta opinió s' ha vingut a robustir una vegada més en virtut d' una huelga especialísima ab la que difficultat ningú podia contarhi: la huelga dels boliñats de Madrid.

Los que per vici o per ofici jugan a la bolla, distan molt de ser anarquistes, proletaris, desclassats ni res que s' hi assemble; doncs a pesar d' això, si topase lo dia primer del corrent mes ab un impost sobre las operacions ab que especulan, s' han convertit en impenitents demagogs y han aplastat als procediments socialistes, ells, los quins voldrián veure cremats y venidats las cendras de tots los partidaris de las reivindicacions obreras.

Y cayudat que en la huelga dels boliñats de Madrid les coaccions dels huelguistes no han sigut allí nominals com sempre que 's tracta de huelgas d' obrers; allí si algun corredor, agent de bolla, intentava fer alguna operació, lo saquejaven de ferma y garrotada, sens temor a que policia ni civils sortissin a intervenir per garantir la *llibertat del treball*.

Al revés: oficiosament lo govern, burgés també d' aquesta qüestió, com a cobrador del impost quin paga se resistix, ha declarat que suspenderia 'l cobro del citat impost tan prompte com se possessin en tranquilitat los boliñats.

De modo, que igual los telegrafistas, que les marmanyeres, que 'ls boliñats de Madrid han guanyat la huelga contra 'ls poders constitutius, lo que ve 's ser igual que guanyar una batalla contra 'l principi d' autoritat.

Y no hi ha que estranyar que això ho hagin fet los boliñats, la gent del capital, pug ja podèu tenir per ben entès, per ara y per sempre, que la gent que 's diu conservadora no vol més que conservar sos irritants privilegis, y que es sempre la primera que està disposada a la rebel·lia a la més mínima en què se 's perjudiqui 'o que no més se tracti d' igualitaris als que 's tenen de guanyar la vida ab un honrat treball.

BULLANGA MADRILENYA

***

Los conservadors están deixats de la mà de tothom.

Los darrers temps de son domini resultan altament calamitosos, y surten a més de conflicte per dia.

De les irregularitats y disbauxas dels funcionaris públics ja ningú 'n fa cas, perque es preci fixar la atenció en calamitats molt més grossas.

Los carters l' un dia, los telegrafistas l' altre, los traballadors sempre, y tothom de tant en tant, estan que trinan contra la actual situació, esperant cambis de trascendència en las esferas gubernamentals per poder sortir d' aquest batallit que 'ns cerca.

Al país productor que no pot viure, se 'l esquilla ab nous impostos; al escapador de la riquesa pública, que rebenta de sobras de diners y de vics, se li facilitan sempre nous modos de continutar son predomini, son monopoli y sa explotació. La divisa del partit dominant es *protection al poderós; guerra al humil*.

D' aquí naix lo mestestr general per tothom menos per uns quants *coixíxenys* en l' agiotisme y la desmoraliació que s' infiltra en tots los organismes del Estat. Y de aquí naixen sovint soles, espontànies com los bolets, qüestions de ordre públich com las de Barcelona y Bilbao y bullangas com las de les venedoras de verduras de Madrid.

Per espay de dos o tres dies, los carrers de la capital d' Espanya han estat convertits en marxes de Calaf.

¡Pero això qué importa! Si 'ls amotinats inspiran prou respecte a arribar a fer por, lo govern ja capitularà ab ells; si en canvi se tracta de pelous, llavor... ja, llavor! los garrots de la policia, los sabres dels civils o en últim cas

los consells de guerra s' encarregan de restaurar a sanch y a toch l' equilibri de la legalitat.

Les marmanyeres de las plazas de Madrid no 's volgueren avenir a pagar un recàrrec per sos puestos, que en algú cas passava per cada dia d' un ral a una peseta. Y las marmanyeres s' amotinaren; se declararen en huelga, ni més ni menos que 'ls boliñats y pol mateix motiu.

Pero aquí s' tractava de poble baix, encar que de donas, y las coaccions, d' lo que los que fessen, no tenien de quedar sense correctiu.

Y han hagut cargas, pedradas, tires, etcetera, resultant diversos morts y ferits, y entre 'ls primers una dona y un noi.

Be qu' quedi dient los del partit dominant. Gobernar es resistir, y si resistint no 's fan víctimas, la resistencia no val la pena. Aquí tenim per mostra 'l Brasil que està cremat sempre que a Barcelona se proclama l' estat de siti y no corre la sanch al engròs.

Tal es la corona que està posant a la dominació lo partit de les conservas, que axis que desapareixi com a tel partit tota la gent d' un dit de front se n' alegràrà.

Ja han passat los temps en que puga dirse, com ara 's pot aplicar a la bullanga madrilenya:

No es nada: unos cuantos muertos. PUEDE EL BAILE CONTINUAR.

Masquefa 4 Juriol de 1922

Apreciat amic! La miseria cada dia s' desenvolupa més en aquesta desgraciada comarca per haver quedat destruïdes las vinyes a conseqüència de la flaireta, y a pescar d' això vanen obligats los rebassaires a matricular la contribució 'l Estat y demés impostos.

Fent els impossibles sostenir per més temps las carxes que aqueus governs monàrquics impongen al traballador de la terra, gran número d'ells han tingut de amentar-se de aquesta vila en buscas de millor país, y al que forsolament li ha sigut precís viure en aquesta, no hi dugut altres remey que dedicar's a sombraura; mas com aquests terrenos no són proporcionats per dins planta, resulta que 'ls jornals són molt i 'l valor dels fruits son poches; y juntada la hora d' recollir aquella fruta regata ab 'la sanch del seu cor, algúns d'ells han passat per les vinyes de los rebassaires y se han emportat les parellades ('o garcer) de blat, que han creu grans desconsol en aquesta comarca.

Aques sevors, ab lo permès de obrar, han prohibit no coneixer la caritat, la humanitat ni la vergonya. Tots els temes, conscientment rebarts per veure que escau en un error de consciència, són los que haurien d'enseñar lo bon exemple y obrir los medios possibles que a cultivador de la terra s' guanyin ab son traball la subsistència necessària; pero no al contrari, lo que miran es per veure de quin modo poden quitarli lo pach que tenen de vida que li queda.

Pa pocs d'uns cinquants anys que la miseria va augmentant cada dia més y fins a la fetsa ningú se ha separat de la via legal; 'no comprendu, sempre bisendat, que s' obreu en aquesta forma enseñau lo que ha de fer aquell que ha acabat lo pa, que sou los més en aquesta vila?

Si Sr. Director, aquesta es la conducta que seguita los bisendats d' aquesta comarca; anuncianti que lo qui li han obrat més descoratadament ha sigut lo coneixut per *Rimandat*.

Ojo puer, rebassaire: es precís que sens dars punt de repte no constitueixen en societats de defensa.

Cultivador de la terra quan en època electoral es vingués per explorar vostres conciències, sapiguéu després, y fer que aquest direc'tor tan sagrat que os concedíeu la lley serviduz per defensas de vostres interessos.

Lo CORRESPONSAL

SUCÈSS INESPERAT

***

Després de passar la nit roncant per dins de casa s'ufintes un immens dolor que cert calaf me causava.

Si 'n va vencer la sot y sobre 'l lit vaig tirarme per lograr descansar un poch de apesar que 'n trobava.

La nit amava aspirar: lo dia despuntava; y de altvol campanas, les quatre s' eran tocadas.

Un' hora faria, al menys, que dormint, tranquil, m' estava

